

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Αἱ γαλλικαὶ καὶ αἱ ξέναι ἐφημερίδες βρίθουσιν, ὡς εἰκός, βιογραφιῶν καὶ ἄρθρων περὶ τοῦ ἀποθνήσκοντος ἀκαδημαϊκοῦ Ταιν. Τὴν ἀρίστην νεκρολογίαν ἐδημοσίευσεν ὁ ἀκαδημαϊκὸς Μελχίος Δὲ Βογκιέ, τὰς ἐπαινετικωτέρας δὲ κρίσεις ἐξήνεγκεν ὁ ἀγγλικὸς τύπος, τρέφων ἀείποτε ἄπειρον ἐκτίμησιν πρὸς τὸν συγγραφέα τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀγγλικῆς Φιλολογίας.

— Ἰπὸ τὸν τίτλον Ἐκτενῆ καὶ Σύντομα, ὁ ποιητὴς καὶ διηγηματογράφος Φραγκίσκος Κοππέ ἐκδίδει ἓνα τόμον διηγημάτων.

— Αἱ ἐκ τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων ἐντυπώσεις τοῦ γάλλου ποιητοῦ καὶ μυθιστοριογράφου Π. Βουρζέ δὲν εἶνε πολὺ ἐνθουσιώδεις. Εὖρε, λέγουσι, τὴν πόλιν ὠραίαν, ἀλλ' ἐστερημένῃ τύπου ἰδίου, ἀνευ τῆς ποιήσεως πόλεως ἀνατολικῆς καὶ πλήρη εὐρωπαϊκῆς πεζότητος. Τοῦ Βουρζέ ἐκδίδεται προσεχῶς νέος τόμος ποιήσεων, ὑπὸ τὸν τίτλον *Νοσταλγίαι*.

— Ἐν τῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ ὁ παρ' ἡμῖν ποέσθης τῆς Σερβίας κ. Βλάδαν Γεώργεβιτς ὠμίλησεν ἑλληνιστὶ περὶ τοῦ ἔθνικου τῆς Σερβίας ποιητοῦ Λαζάρεβιτς, ἀναγνώσας ἐν ὠραιότητι εἰς τὴν δημοτικὴν μεταφράσει καὶ ἐν τῶν διηγημάτων του *Τὸ Πηγάδι*.

— Ἐγκριτὰ φιλοσοφικὰ συγγράμματα τῆς Γερμανίας κίνησιν μετ' ἐπαίνων τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Γρηγορίου Βερναρδάκη ἐκδοσιν τῶν Ἠθικῶν τοῦ Πλουτάρχου, ἧς ἐξεδόθη ἐν Λειψία, τύποις Τδύβερ, καὶ ὁ τέταρτος τόμος.

Ἐπισημονικά.

Ὁ ἐν Μελίτῃ ἑλληὴν πρόξενος ἀνεκοίνωσε δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅτι ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου Βρόννερ, διαπλέων τὴν 3 Μαρτίου (ἔ. ν.) καὶ ὥραν 9,30' π. μ. τὸ ἀκρωτήριον Μαλέαν, εἶδεν αἶφνης ἐκσφενδονιζομένην ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης πυρίνην σφαῖραν ἰκανῶς ὀγκώδη, ὁμοίαν πρὸς σφαῖραν τηλεβόλου. Ἡ σφαῖρα αὕτη ἐπληξε τὸ ἀτμόπλοιον κατὰ τὴν πρῶραν καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, μεθ' ὃ συναντήσασα τὰ ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς τρικυμίας εὐρισκόμενα ὕδατα, κατασυνετρίβη κατασθεθεῖσα καὶ οὐδεμίαν βλάβην προξενήσασα εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, ἐκτὸς κλονισμοῦ διαρκέσαντος περὶ τὰ 20'. Τὸ περιέργον τοῦτο φαινόμενον ὁ πλοίαρχος ἀποδίδει εἰς ἐκρηξίν ἠφαιστείου ὑπὸ τὴν θάλασσαν εὐρισκομένου, σχετίζει δὲ πρὸς τοὺς τελευταίους σεισμοὺς τῆς Ζακύνθου.

Καλλιτεχνικά.

Ἐν Παρισίοις ἤνοιξεν ἡ ἐξ ἔργων τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ἀποθανόντος Μεσσονιῆ διοργανωθεῖσα καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις. Τρεῖς μόνον εἰκόνες τοῦ διασήμου ζωγράφου ἐκ τῶν μικροτέρων, ἐτιμήθησαν ἀντὶ 5 ἑκατομμυρίων φράγκων.

— Τὸ ἡμέτερον Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον ἐπλουτίσθη διὰ τῆς περιφήμου συλλογῆς ἑλληνικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀποθνήσκοντος ὁμογενοῦς Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ἐκληροδόγησεν εἰς τὸ ἔθνος τὰ πολυτίμα ταῦτα κειμήλια, εἰκόνας, ἀγάλματα, ἀγγεῖα κτλ. Ἡ ταξινόμησις των εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ προθήκας ἐν τῇ περικαλλεῖ τοῦ Μουσείου αἰθούσῃ τῶν αἰγυπτιακῶν εὐρημάτων δὲν ἐγένετο εἰσέτι, οὐχ ἦττον τὰ πλεῖστα ἐξήχθησαν ἐκ τῶν δύο μικρῶν κιβωτίων, ἕτινα ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα δι' εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου. Ἐκ τῆς

συλλογῆς ἀληθῆ ἀριστουργήματα εἶνε εἰκὼν νεανίου πωγωνοφόρου ἐκ πηλοῦ θαυμασιῶς διατηρουμένη κατὰ τὸν χρωματισμὸν δι' ὕδατογραφίας. Ἡ μορφή εἶνε ἐκφραστικωτάτη, ἐπιτείνουσι δὲ τὴν ζωηρότητα τοῦ προσώπου αἱ ἐξ ὕλου ὀφθαλμοί. Προσέτι ἐκτάκτου καλλιτεχνικῆς ἐπεξεργασίας εἶνε πέντε εἰκόνας, γεγραμμέναι ἄλλαι μὲν ἐπὶ ξύλου καὶ ἄλλαι ἐπὶ ὀθόνης. Τὰ χρώματα διατηροῦνται κάλλιστα, τὸ σχέδιον προσεγγίζει τὴν τελειότητα τῆς σημερινῆς τέχνης καὶ ἡ ὅλη παράστασις ἐνέχει μεγάλῃ ζωὴν παρὰ τὸν μακρὸν χρόνον, ὅστις διέρρευεν ἀπὸ τῆς γραφῆς των, διότι βεβαιούται, ὅτι εἶνε ἔργα Ἑλλήνων ζωγράφων τῆς περὶ Χριστὸν ἐποχῆς.

Θεατρικά.

Ἐν Φιλίππουπόλει παρεστάθησαν βουλγαριστὶ μεταφρασθέντες μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας Οἱ λησταὶ τοῦ Σχίλλερ.

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

(6) Ἀπάντιός. Τὸ ἀνθύλλιον «Τρίμερο» ἐπιστημονικῶς ὀνομάζεται «Κυκλάμιτος». Α. Ξένου.

(15) Ἀπάντιός. Ὁ Jean Moréas εἶνε Ἕλληνα τὸ ἀληθὲς ὄνομά του Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, υἱὸς μονογενῆς ἀνδρὸς σεβαστοῦ καὶ διακεκριμένου, τοῦ πρώην εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐγράψε στίχους ἑλληνιστὶ καὶ ἐξέδωκε συλλογὴν κατὰ τὸ 1878 ἐπιγραφομένην «Τρυγόνες καὶ Ἐγιδναί». Κατόπιν δ' ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν γαλλικὴν ποιήσιν. Διατὶ δὲ γράφει πλέον ἑλληνικὰ, ἀλλὰ γαλλικὰ καὶ ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω. Ὡς δείγμα μόνον τῆς ἑλληνικῆς στιχοποιίας του παραθέτω τὸ ἐξῆς «Τραγουδάκι» ἐκ τῆς συλλογῆς του:

Ὅπου σταθῶ, ὅπου γυρίσω,
Στὸν κόσμῳ ἢ στὴν ἐρημίᾳ,
Παντοῦ καὶ πάντα θ' ἀντικρύσω
Τὴν ἐδικὴ σου ζωγραφιά.

Βλέπω τὰ μαῦρα τὰ μαλλιά σου
Μὲς στὸ σκοτάδι τὸ βαθύ,
Βλέπω τὴ φλογερὴ ματιὰ σου
Στοῦ ἡλίου τὴ φεγγαβολή.

Τὰ στήθια σου τὰ χιονισμένα
Στὴν ἀνιτισμένη μυγαλιά,
Στὰ ῥόδα τὰ μισανιγμένα
Τὰ χεῖλη σου τὰ δροσερά.

Βρίσκω τὴν ἄδολη πνοή σου
Εἰς τὸ θυμᾶρι τοῦ βουνοῦ,
Ἀκούω τὴ γλυκερὰ φωνή σου
Εἰς τὸ τραγοῦδι τοῦ ἀηδονοῦ.

Ἄχ! καὶ στοῦ τάφου τῆς τὸ χῶμα
Ἡ πονεμένη μου ψυχὴ,
Θὰ ὄνειρεύεται ἀκόμα
Τὴν ὄψι σου τὴν τρυφερή.

Φιλαναγνώστης.

(17) Δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα ὑπεροχῆς τοῦ Βαλκωρίτου ὡς πρὸς τὸν Σολωμόν; Καὶ ὑπὸ τίνα ἰδίως ἔποψιν δύναται νὰ θεωρηθῇ σημαντικὴ ἡ ταιαυτῆ ὑπεροχὴ;

Ἑλλημιος.